

VERTYBĖS

Vertybės apima: įsitikinimus, veiklą, nuomones, moralines normas, tradicijas, savireguliaciją, vaizduotę ir visuomeninę nuomonę.

Kilnumas yra sugebėjimas pakilti virš to, kas banalu, vulgaru ir įprasta, virš to, kas vadinama žemąja žmogaus prigimtimi. Kilnus žmogus yra tai tas, kuriam skauda širdį dėl kitų žmonių bėdų ir jis atstovauja juos, pastovi už juos, sugeba ginti viešą interesą

Skaistumas – darnus lytiškumo įjungimas į žmogaus asmenybę, t.y. į vidinę kūninio ir dvasinio žmogaus vienybę. Skaistumo dorybė priklauso susivaldymo dorybės sričiai, kuri siekia protingai suvaldyti aistras ir kūno geismus. Tai yra ilgalaikis uždavinys, kurio niekada negalima laikyti visiškai užbaigtu.

Taikumas, svarbu išimti iš žmogiškosios sąmonės tokį jausmą, kaip kova.

Kai kovos būseną išsena iš žmonijos daugumos sąmonės, automatiškai liaunasi karai, teroristiniai aktai, bet kuri prievarta. Sąmonės pasikeitimas įvyksta kaip dorovinio žmogaus tobulėjimo rezultatas ir yra dėsningas žmonijos evoliucijos vystymosi etapas. Platonas

Tiesa tampa susijusi su sąžiningumu, nuoširdumu, tiesos sakymu sau – ir kitiems. Tai yra tiesos pripažinimas apie save, apie savo praeitį, apie veiksmus ir jų motyvus, apie savo baimes, svajones, aistras, apie išgyventus įvykius, apie savo emocijas ir poreikius – kitaip tariant realybės priėmimas: apie save – ir apskritai pasaulį.

Gyventi tiesoje – tai prisiimti atsakomybę už savo gyvenimą, suprasti, kad veiksmai turi pasekmes.

Ramybė – vertingiausias žmogaus turtas. Tai doro charakterio, pasirengimo tarnauti, pasirengimo atsisakyti, ramaus nuolankumo ženklas, materialių turtų laikinumo suvokimas, ramaus, tylaus džiaugsmo ežeras širdyje.

Meilė yra dieviška kūrybos energija, pripildanti viską, iš jos atsirado viskas, kas yra, ir jos dėka viskas egzistuoja. Meilė yra jėga, kuri laiko atomus...

Dora yra visų žmonių gyvenimo ramstis, moralės ir gerovės pagrindas, tai nektaras, dovanojantis nemirtingumą. Dora yra tarsi motina, kurią reikia branginti. Ji – ne nuotaka, kurią galima išsirinkti, arba žmona, kurią galima palikti.

Darna tai skirtingų ir net priešingų jėgų sąveika. Tokios skirtybių poros kaip šviesa-tamsa, ugnis-vanduo, vyras-moteris ir kt nebūtinai reiškia „gėrio-blogio“ santykį. Šios priešybių poros nėra sustingusios, jos ne tik sąveikauja, bet ir kinta. Nėra to blogo, kas neišeitų į gera, ir atvirkščiai. Žmogaus atžvilgiu nėra nei visiškai gerų, nei amžinai blogų. Blogis – darnos žlugimas, jos nebuvimas ar nesugebėjimas ją atkurti. Tai aiškiausiai pastebime gamtos niokojime, žmogaus veikloje, nukreiptoje prieš patį žmogų ir gamtą bei jos tvarką.

Drąsa. Būti drąsiu neužtenka būti tvirtam fiziškai. Asmeninė drąsa nėra baimės nejautimas. Dar daugiau – tai gebėjimas nustumti baimę į šalį ir daryti tai, kas būtina. Kitaip sakant, drąsa – žmogaus sugebėjimas įveikti baimę, kokia ji bebūtų. Ji gali būti išorinė arba vidinė. Žymus antikos filosofas Aristotelis drąsą skirsto į pilietinę, žmogiškąją ir kario drąsą.